

NOVITETI ALBUM tjedna

Piše:
Hrvoje
HORVÁT

Ime producenta Denisa Mujadžića Denyken već dugo nešto znači u domaćoj diskografiji. Specijaliziravši se za rock projekte, kroz njegove ruke prošlo ih je mnogo. Od Kojota do Majki i dalje, jedno vrijeme nije bilo čvrstog rock sastava koji nije htio raditi s Denykenom. Znaajući za prošle zasluge i autorski potpis koji ga je izdvojio na tržištu, bilo je vrijeme i za osnivanje vlastite etikete Denyken Music. U sklopu Dallas Recordsa prvi album »Pilula« postave Zbunjeni donosi komad žestokog gitarističkog zvuka kakav je Denyken specijalizirao odavno. Iako nema iznenađenja, Zbunjeni se ne čine pretjerano zbunjeni. Dapače, iskričava svirka i pjesme s himničnim refrenima stara su škola uličnog rock'n'rolla, ali pod Denykenovom palicom suvislo su uobličeni u zvuk kakav previše rijetko dobivamo na domaćem terenu. Prirodnost u izričaju možda više nedostaje u ponekad naivnim tekstovima, svirka nema mane, ali sveukupno gledajući, Zbunjeni bi, ako bude redovitih svirki, trebali ispuniti mjesto koje odavno stoji prazno nakon raspada Kojota i ostalih imena iz generacije Fiju brijui devedesetih.

Zbunjeni
»Pilula«
(Denyken Music/Dallas)

Zadnjim dvostrukim koncertnim CD-om »A L'Olympia« Tereza Kesovija nedvojbeno je željela »vratiti« parišku dvoranu pod svoju ingerenciju, nakon što ju je u međuvremenu osvojio i Oliver Dragojević. No, nije problem samo nastupiti u Olympiji, važno je i kako tamo dolaziš, odnosno koliko se, mimo medijske priče, uopće radi o prirodnom potezu. Za razliku od Oliverovih charter-gostiju iz Hrvatske za vrijeme turističkog tjedna hrvatske, Kesovija tamo ima publiku, a bila je u Olympiji ne samo prva nego čak četiri puta. Prisutnost na francuskom tržištu dokazuje i pregršt pjesama izvedenih na francuskom jeziku. Bez obzira na afinitete, ono što najviše imponira na DVD izdanju je vrhunski profesionalizam pokazan na sceni gdje se Kesovija predstavlja kao dobro znana gošća pariškog teatra. U solidnom rekapitulacijskom programu, kao gosti se pojavljuju tenor Ivo Gamulin i korzikanska klapa Le Choeurs de Sartene. Veliki dio posla pored pratećeg sastava obavili su simfonijski orkestar i aranžer i dirigent Alan Bjelinski, koji se izgleda već specijalizirao za uozbiljavanje domaće estrade. Album predstavlja vrh domaće zabavno-glazbene produkcije i neke neprolazne vrijednosti prvaka nekadašnje zabavne glazbe, miljama udaljene od današnjih estradnih zločina.

Tereza Kesovija:
»A L'Olympia«
(Dallas)

Monkey: »Journey To The West« (XL/Dallas)

Iako često treba biti oprezan kad rock glazbenici zapadnog svijeta krenu na istok tražeći inspiraciju u lokalnim zvucima Afrike, Azije ili dalje, što je postalo pomodno u eri rasprostranjenih world music kombinacija, neki se uspiju izvući sa zavidnim rezultatima. Damon Albarn iz britanske grupe Blur jedan je od njih, što je pokazao s nekoliko projekata izvan matične postave. Za sve su vjerojatno »krivi« projekti autora poput Ena, Bowieja, Gabriela, Byrnea ili Simona koji su od sedamdesetih naovamo svaki sa svoje strane predviđjeli i utjecali na kasniju pobjedu etnoloških glazbenih istraživanja. Albarn se bez oklijevanja može usporediti s nabrojanima, ne samo po rezultatima nego i radnoj etici kojom je poziciju pop zvijezde zamijenio prosvjetnim radom i zaljubljeničkim promoviranjem masovnom tržištu skrivenih zvukova.

Albarn je jedan od najsvestranijih britanskih glazbenika - osim s Blurom promjenu sviračkog formata pronašao je u komponiranju filmske glazbe i multimedijском projektu Gorillaz. Albumom »Mali Music«, snimljenim s afričkim glazbenicima i utjecajima, opet je promijenio predodžbu o bijelom dečku s vrhova britanskih top lista, da bi pad uslijedio potencijalno zanimljivim, ali polovično reali-

ziranom albumom postave The Good, The Bad & The Queen u kojoj se udružio s basistom Clasha Paulom Simenonom. Najnovija avantura odvela ga je do Kine i tamošnjeg teatra, s projektom Monkeys u kojem se udružio s Jami-

ejem Hewlittom iz Gorillaz, zaduženim za scenski dizajn, dok je drugi presudan suradnik kineski operni stručnjak Chen Shi-Zheng. Album »Journey To The West« sadrži glazbu za koreografinu predstavu kineskog cirkusa po priči iz

16. stoljeća, instrumentalna podloga tek se ponekad prekida pjevanjem na mandarinskom jeziku, a predstava uključuje akrobate i sve tamošnje scenske specijalitete.

Tu se odmah nameće usporedba s nedavnim projektom preostalih Beatlesa »Love«, pisanim za predstavu Cirque du Soleil. Suradnja britanskih i kineskih glazbenika premijerno spaja dalekoistočni i europski senzibilitet i Albarna predstavlja kao autora sposobnog za dojmive dosjetke. Široki popis instrumentalnih poteklih iz raznih kulturoloških podneblja nije završio kao šarena slikovnica i nasilno spajanje različitih utjecaja.

»Monkey« u pedesetak minuta trajanja donosi skraćenu verziju glazbe iz predstave koja izvorno traje devedeset minuta, s pjesmama koje variraju u trajanju i ugodajima, od orijentalnog folka do elektroničke i širokog new age cinemascopea. Instrumenti rock glazbenika spojeni su s lokalnim kineskim majstorima na tradicionalnim instrumentima, a nesumnjivo ezoteričan glazbeni spoj na koncu je ispao vrlo zanimljiv pogled u kinesku etničku ostavštinu kojom je Albarn, usprkos art rock etiketi projekta, krenuo u osvajanje najvećeg svjetskog tržišta potencijalno zanimljivog mnogim zapadnim glazbenicima.

KULTCD

Ray LaMontagne: »Gossip In The Grain« (14th Floor/Dancing Bear)

Crno-bijela omotnica i estetizirana glazba trećeg albuma »Gossip In The Grain« povučena trubadura Raya LaMontagnea uredna je autorska revizija antikno snimljene glazbe koja korijene vuče s davnih autoegzorcističkih pothvata Nicka Drakea, Johnnyja Casha i slično osebnih autora. No, nakon nekoliko slušanja primjereno zabilježenog staromodnog zvuka na albumu proširenom gudačkom sekcijom, upravo se poštivanje konvencija nameće kao osnovni problem glazbe koja uredno i promišljeno, s nekoliko odličnih pjesama, slijedi koncepte isповјednih ploča iz povijesti rocka. Svakako se radi o osobnom projektu s fino artikuliranim, poznatim kantautorskim receptima, ali povremeno smeta pravovjerna jednodimenzionalnost koju nećete pronaći kod, recimo, usporedivog Bonnieja Princea Billyja. Današnji svijet pun je izvođača sličnog profila, ali i jačeg autorskog kapaciteta, pa mada zanimljiv i poseban, LaMontagne vjerojatno ostaje samo još jedan »čudak« u nizu.

Kompilacija

Vanna: »The Platinum Collection« (Croatia Records)

Prva stvar koju ste primijetili slušajući, a bogme i gledajući, prve snimke ET-ja bila je pjevačica Ivana Ranić. Kasnija estradna reinkarnacija pod pseudonimom Vanna dio je sasvim druge priče. Dvostruka CD kompilacija čitave karijere iz serijala »The Platinum Collection« pokazuje ju kao vrsnu vokalisticu kojoj ne manjka tehničke ekspertize, ali joj nedostaje emocija u izgradnji scenske persone. I za izbor repertoara i usmjerenje moglo bi se naći prigovora, ali na trusnom domaćem diskografskom terenu kompromisi su uobičajeni. Sažeti pregled karijere koja vjerojatno nervira nedostatkom promjena, a ublažavaju ga dueti s Gibonijem, Akijem Rahimovskim, Ninom Badrić, Oliverom Dragojevićem i drugima.

► **Vlada Divljan za Valentinovo, 14. veljače, nastupa u Tvornici kulture Splitska grupa TBF svira u Domu sportova 20. veljače**